



LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya 8 rals, Cuba y Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.



MIGUEL PEREZ Y LOPEZ.

(Sifler n.º 725)



LO MANIFEST D' EN RUIZ ZORRILLA.

Uo prou l' extractaria iY ab quin gust!... Pero ¿cóm ferho? Es llarguissim y las canta molt claras.

Voldria trobar-me com ell á Londres ó á Ginebra, en fi, fora d' Espanya; pero trobar-mhi ab tots vostés, en absoluta y completa llibertat per llegir-lo y comentar-lo, sense temor á aquests governs tant liberals, que fins ab la *má esquerra* saben recullir los periódichs que 'ls fan sombra.

Desgraciadament som al ball y hém de ballar. Ballém, donchs, y á imitació de un periódich de Madrid, consigném lo següent:

D. Manuel Ruiz Zorrilla en lo seu manifest, no condemna l' insurrecció de Badajoz, de Santo Domingo, ni de la Seo: no diu que alló fos un pronunciament ni un moti, ni sosté que quan succeïxen fets de aquest calibre la monarquia prosperi y 'ls republicans se divideixin.

L' autor del manifest no assegura que la monarquia pugui tenir vida eterna, ni olvida certs fets de l' historia contemporànea, ni elogia als Borbons.

Lo jefe del partit republicà-progressista no aplaudeix que durant la restauració, á Ceuta vajan fusellar á uns quants sargents y á quatre més á Santo Domingo de la Galzada, ni deixa de creure que temps á venir sortirà algun diputat conservador, que imitant á un novelista del any 1869, 'ls anomeni 'ls Baptistas de la nova revolució.

L' ilustre desterrat no desconfia de l' avinensa de tots los elements republicans, que si en los moments del descalabro no tenian véu sino per inculparse mútuament, avuy han de coneixe que tots los actes dolents de la Revolució van ser promoguts é impulsats pels arrepenchits del dia y totas las reformas bonas y populars, pels que 's mantenen fidels á la Revolució.

Lo ex-ministre de la Revolució no s' olvida de aquell célebre crit: «¡Visca Espanya ab honra!»

Programa: (aquest ja 'l podém dir sense perill): Un govern que garanteixi l' ordre públich: exercici dels drets individuals: respecte absolut á las solucions pacíficas que vingan de l' exercici de aquets drets.

Nivellació del presupuesto á tota costa: la deuda pública garantida per la nació. Aplicació dels recursos extraordinaris á cosas extraordinarias també: desenvolupar l' instrucció, fer reneixe la marina de guerra y millorar lo material y las condicions del exércit.

Administració facil y senzilla, á carrech de empleats ben retribuïts y responsables davant dels tribunals ordinaris.

Reorganissació de la policia: evitar que aquesta s'

enriqueixi ab la prostitució y 'l joch y que visca en comandita ab lladres y assassins.

Millorar los establiments de Beneficencia y evitar que las presons sigan escolas del crim.

Restablir lo matrimoni civil y secularisar los cementiris.

Pagar l' instrucció primaria per l' Estat, considerant al mestre com lo primer magistrat de la República; suprimir un gran part dels Instituts, creant escolas d' arts y oficis, y colocar las Universitats espanyolas á la altura de las primeras del mon.

Abolició completa é immediata de la esclavutut y assimilació de las provincias de Ultramar á las de la Peninsula.

Atendre y resoldre ab prudencia y energia quantas questions socials vayan presentantse, y destinar á obras públicas lo que avuy se gasta per llista civil.

Tot aixó per supuesto dintre de la República.

Créu D. Manuel Ruiz Zorrilla que avuy estém pitjor de lo qu' estavam poch avants del 29 de Setembre de 1868, y per demostrarho transcriu alguns párrafos de discursos pronunciats en las Cámaras y en l' Ateneo de Madrid, dels quals resulta lo que tots sabem:

Que avuy los governs fan las elecciones per art de *birli-birlogue*; que tenim un presupuesto de 879 millons y pico de pessetas, las quals se gastan sense tó ni só, ni benefici del país: que hi ha unas 72,000 fincas embargadas: que s' han tancat unas 8,000 fàbricas: que 'ls empleos se donan per favoritisme: que 'ls empleats no serveïxen: que s' concedeixen carrils, carreteras y obras públicas als amichs y compinxos á fi de estimular lo negoci de las primas: y que 'l caciquisme devora las entranyas de la nació.

Crén en Ruiz Zorrilla que s' han fet revolucions per causas més petitas: opina que la evolució es preferible á la revolució, á la qual no dén apelarse, sino quan la fan necessaria 'ls abusos de forsa del adversari.

Finalment, lo jefe del partit republicà-progressista, no sosté que la monarquia y la democracia sigan compatibles.

No aplaudeix la conveniencia de la aliansa ab Alemania.

No proba que la causa de la Revolució siga morta per haver desertat d' ella uns quants impacients.

No desespera de la unió del partit republicà.

No desconfia del porvenir.

Y per últim, ni siquiera condemna aqueillas célebres paraulas del general Prim: «Jamay, jamay y jamay».

¿Están enterats? Després de tantas negacions, pregunta un periódich de Madrid, ¿á qué queda reduhit lo manifest de 'n Ruiz Zorrilla? ¿Qué diu?

Escollin lo que deya un sargento, que instruhia á uns quitos: «Chicos: media vuelta á la izquierda es exactamente igual á media vuelta á la derecha, solo que es todo lo contrario».

P. DEL O.

P. DEL O.

DESPEDIDA.

Sr. D. Any Vuytanta-tres.



OLT Sr. sèu: Tinch davant dels ulls l' almanach americà, y pèl poch bultó que fan los fulls que hi quedan, coneix que s' acaba l' època del sèu mando.

Y, a dir la veritat, jo me 'n alegro superabundantment perque, per si acàs no ho sabia, l' hi participo que d' anys coras y empalagosos com vostè no se 'n han vist gayres.

Ja sè que vostè 'm dirà... Es a dir, vostè no 'm dirà res... ¡Què ha de dir, infelis, què ha de dir! Si no t' disculpa de cap classe, si mereixeria que l' afusellesin y després lo carreguessin de cadenas...

Vinguin aquí, grandissim; parlém a pams, que la cosa val la pena d' esbrinar-se una mica.

Vostè va comensar a governar en dilluns, ¿se 'n recorda?

Encare 'm sembla que 'l veig. Quan acabava de tocar la darrera batallada de las dotze de la nit, se 'ns presenta tot campant, fent un saludo y balandrejant lo cap, com volguent dir:—¡Aquí estich jo!

¿Se 'n recorda de las promesas que va fer nos?

—Jo 'us donaré això, jo 'us arreglaré allò, governaré bé, tot anirà al pèl, seréu felissos...

¡Vaya un farsant! Jo ja vaig dirho:—Aquest any farà cara d' embustero.

Pero vaja, tant... ¡tant! no m' ho figurava. Si senyor; nos ha enganyat, ha defraudat las nostras esperansas. Mals estavem quan vostè va entrar, y més ma's estém ara; desgavell hi havia llavors y més n' hi ha avuy; pochos quartos teniam en aquell entonces y ara 'n tenim menos; hem caminat a istil de cranch ó de sagasti; sempre endarrera.

Giri la vista al passat y contempli la sèva obra, si té barra per ferho.

Durant lo sèu govern la política s' ha convertit en un' aranya-estira-cabells pera arreplegar lo poder. Molts republicans s' han tornat monàrquichs, molts monàrquichs s' han tornat madús, molts madús s' han tornat inquisitorials.

Vostè ha vist l' anada dels arrossers a Palacio, guiat pèl gran arrossayre Martos.

Vostè ha deixat formar la esquerra, que al últim ha cambiat la g en y y s' ha tornat esquerra.

Vostè ha comportat lo desarrollo de la *ma negra*, de la *ma blanca* y de las mans de tots los colors.

Vostè ha autorisat los fets de Badajoz y de la Seo, y la construcció de la Gran-Via.

Vostè, finalment, ha permès la publicació del *Código Fabra*.

¿Què tal? ¿Ho véu lo que ha fet? ¿No l' hi sembla que ab molt menos n' hi ha pera anar a parar a Ceuta?

Lo món enter s' ha ressentit de la sèva impericia; Europa n' ha tocat terriblement las conseqüencias; Espanya encara las plora, y respecte a Barcelona ¡ay la mare! ja l' hi asseguro que entre vostè y en Rius y Tauler hem passat uns dotze mesos ben *perros*.

¡Ah, no senyor, no! No 'm vingui ab excusas. Això de prometre tant y no cumplir res, podrà ser bó per un ministre espanyol; pero no es propi d' un any que s' estimi una mica.

¿Qui l' hi feya deixar obrir la boca a n' en Martinez Campos? ¿Que no véu que la tal fusió es un grà que ha sortit al nas de la Espanya y que sols l' hi serveix de molestia?

¿Perqué havia de sostenir en la presidencia del nostre Ajuntament al Fivaller de las grans patillas?

¿Perqué, veyám, perqué?

Sórt que ja s' està acabant y que ab los pochos dias que l' hi quedan no pot fer gayre mal; que sinó seria cosa d' armar una sublevació pera expulsarlo del sèu sitial.

No 's fassi l' ilusió de que al món lo plori ningú.

—¡Gracias a Dèu!—dirà tothom, al véureli fer lo darrer badall.—¡Gracias a Dèu que 'ns hém pogut librar d' aquesta plaga!

Procuri, pues, anàrsen com més aviat millor y, ja que en vida no ha fet més que desgracias, dongui bons consells al sèu fill.

Digui al Any Vuytanta-quatre que tingui més modors, que 'ns tregui tot lo que 'ns fa nosa, que 'ns extermi la fusió, la dreta, la esquerra y.... lo demés.

Aixís la memoria de vostè guanyará una mica, y en temps millors podrém dir:—Si l' Any Vuytanta-tres va ser un poca pena, al menos lo sèu fill va ser una mica decent.

Vaya, *alante* y no cansarshi. Suporti 'l trago final ab resignació, y consideri que tant hi va 'l rey com lo Papa, com aquell que no té capa.

Queda de V. atent y S. S.

Q. B. S. M.

FANTÍSTICH.



INAL de un article de 'n Mañé:

«Coro d' esquerrans:—¡Quin treball més fi!.. ¡Quin treball més fi!..»

«Coro de fusionistas:—¡Ay! ¡quin pastel! ¡ay! ¡quin pastel!»

«Poble espanyol:—¡Pan, ordre, justicia!»

«Sifler 725:—Será lo que tassi un alférez.»

«Tu quoque Brutus?»

Comissió del mensatge:

Un' olla de grills.

En Romero Robledo vol presentar vot particular.

En Diz Romero també diu que presentarà vot particular, y per coronar la festa fins en Becerra tracta de presentar vot particular.

Tothom fa 'l bôt, y qui bôta no sopa.

* *

Una reflexió:

Això de tants vots *particulars* presentats lo dia 3 de janer, no sé que us diga; pero 'm sembla que fa necessaria l' intervenció de un general.»

General Pavia, recordi que tal dia farà anys.

D' una fornada s' han fet 27 senadors vitalicis. Per supuesto, entre 'ls nombrats no hi figura un sol català.

Es més: dels 180 senadors vitalicis que seuen en l' Alta Cámara, no hi ha més català que 'l Sr. Malquer.

Catalunya per pagar es la primera; per tenir influencia l' última. Y encare 'ls madrilenys dirán: «Pide más que un catalán.»

Los Srs. D. Manuel Alegri y C.^a han traslladat al carrer de Fernando, n.º 31, la botiga de novedats que tenian al carrer del Call, n.º 1. La nova botiga es elegant y aumenta 'l número de las molt hermosas qu' existeixen en aquell concorregut carrer.

A Salamanca s' ha vist una causa a porta tancada contra un capellà acusat de violació de una noya de 15 anys que havia anat a treure del hospital enduhent-sela a casa.

Lo promotor fiscal, que deu ser un heretge com una casa, demana contra 'l pobre capellà 20 anys de presiri.

Se preparen grans acontèixements per l' any nou. L' esquerra no vol cedir.

La majoria sagastina s' prepara a derrotar a l' esquerra.

Y en Cánovas riu.

Y no obstant per en Cánovas encare son verdas.

Si l' esquerra obté 'l decret de dissolució, la majoria sagastina treurà foch pèls caixals.

Si la majoria sagastina no es dissolta, l' esquerra dirà ab rahò que tothom ha obtingut decrets de dissolució menos ella y aquest desayre no 'l pahirà.

Per lo tant, *vamos bien, muy bien, retebien.*

«Any nou, vida nova.»

Lo Sr. Darder y Llimona, Mendizábal 19, ha trobat un nou sistema per embalsamar cadàvers, senzill, econòmic y net.

Las probas no podian ser mes satisfactorias. Onze dias després de la mort, lo cadàver embalsamat pèl Sr. Darder no presentava la més petita sombra de descomposició.

Con que, Sr. Darder, preparis, que algun dia, potser molt aviat, embalsamarém allò.

Allò... ¿sab?

Politica seria:

Leon y Castillo:—Cuidado Sr. Moret, miri que a la secció tercera sortirà elegit en Romero Robledo.

Moret:—Fugi d' aquí, home: en la secció tercera hi ha 35 votants y d' ells no més 8 conservadors... ¿Còm vol vostè que surti elegit?

—Sortirà.

—S' hi vol jugá un dicar que no surti?

—Està bé, si vostè guanya jo l' hi pago un dinar, y si pert vostè 'm trasllada al governador de Canarias qu' es un mano que 'm fa molta nosa.

—Conformes.

* *

En Geroni Plon-plon, (a) príncep Napoleon, tracta de presentar-se candidat a la Diputació, per un districte bonapartista.

Parà molt bé: que 's presenti, que l' eleixin y que vaja a la Cámara.

Davant dels grans oradors y dels grans homes de

Estat de la República tindrà tot lo més la talla de una figureta de pessebre.

Y si s' atreveix a posar los dits al plat, y té fret, no tinga cuidao, ja 'ls escalfaran.

Ja ho véu, Sr. Gobernador de Canarias: fassi la maleta, que van a traslladarlo.

En Moret ha tingut a bé rifarse'l. O en altres termes se l' ha jugat.

Y això que 'ls gobernadors tenen l' encàrrech de perseguir lo joch.

Los liberals de Tortel a per últim han pogut constituir lo *Círcol liberal*, que tenian sollicitat fa temps del governador de Girona.

Lo Sr. Ayuso 'ls feya passar ab panyos calents. Per últim lo Sr. Lasserra 'ls ha concedit lo permís.

Sr. Lasserra, jo prou l' hi donaria l' enhorabona; pero seria necessari que cridés a l' alcalde de Tortellá y l' hi fés donar compte de haver desenterrat la primera pedra del monument dedicat a la memoria dels liberals defensors de aquell poble.

Es necessari que l' alcalde de Tortellá entenga que 'ls carins encare no governan.

LA VEU DELS CORRESPONSALS.—Un frare caputí de Arenys de Mar ha predicat a Vidreras dibent pestes de Fransa, recordant que 'ls liberals durant la guerra dels set anys van calar foch als convents y criticant que las noyas duguin taló alt a las botinas y serrellet al front. Parlant de la CAMPANA DE GRACIA va dir que era un paperot que de dos quartos en dos quartos explota al poble per mantenir quatre vagamundos. Mil gracias pèl obsequi... y un' altre vegada tinga compte ab lo parlar ó bé l' hi ensenyarém qu' son los veraders vagamundos.

Lo rector de Molins de Rey, desde la trona, va dir que aquest any no s' farien matinas a causa dels escandalosos que hi ha en aquell poble, que no fan més que alborotar. Lo nostre corresposnal protesta en nom dels vehins de Molins de Rey, dibent que 'ls escandalosos no son los que van vestits de paisà.

L' alcalde de Gironella mereix ser condecorat ab la creu de Sant Antoni dels Ases. Sápigan que a las 10 del vespre, fa tancar botigas y cafés; pero això sí, hi ha un Centre catòlic ab un coro que passa la nit cantant y amoninant als vehins, y als del Centre catòlic l' alcalde no 'ls diu res. Ab motiu d' això los vehins de Gironella pensan regalar al alcalde un embut per mesurar la llei, segons la sèva moda.

IGNOCENTS.

Hi ha la creencia arrelada, entre 'ls bons y entre 'ls dolents, de que 'ls pobres ignocents tenen fetxa senyalada. Això no es més que un engany molt fàcil de desmentir, ja que 'ls ignocents aquí dur n, comunment, tot l' any.

Es ja casi una antigalla dir que 'l gran Posada Herrera es un *pajo* de primera y un liberal de quincalla. Y ab tot ¿no s' véu freqüentment algun tipo casala que s' creu que ara 'ns salvará? Pues vels' hi aquí un ignocent.

Inglaterra ha presentat un cert tractat de comerç, lo més terrible y pervers que s' pugui havé imaginat. Donchs bé: algú s' està creient que l' que proposa Inglaterra... favoreix la nostra terra... ¿Veuen? Un altre ignocent.

L' Ajuntament que tenim està dant tals espectacles, qu' es lo més gran dels miracles la manera com vivim. Hi ha ningú que, seriament, lo pugui arribar a alabar? Sí sen, ors, que hi es, es clar; pero ¿qui es? Un ignocent.

Perque ha apaciguat un xich la passada polsaguera, l' alcalde *pedra-primer* torna a véure 'l cel bonich. Y s' creu ja que eternament, tant tranquilament com ara, podrà empunyar la gran vara... Súmin: un altre ignocent.

En Campos, ¡pobre senyó! ¿no saben que fa? Estudia la causa de que avuy dia, sense ell marxi la nació. Y per més que atentament medita y s' mortifica, lo general no s' ho explica. Aquí hi ha un altre ignocent.

En Cánovas, tot campant, s' està centinella alerta, ab l' orella ben desperta

creyentse que 'l cridarán.
Al pensar tant formalment
que pugui altre cop manarnos,
¿no ve' casí bé a probarnos
qu' es un bon xich ignocent?

Y ¿quina trista opinió
formarán d' aquest fulano
que accepta tant campetxano
lo de la conciliació?
¿No 's véu tèn palpablement
que 'l que aixís s' ompla 'l senderi
ha d' está un poch leri-leri,
ó ha de ser molt ignocent?

Y ¿qué pensarán del home
que no véu, lo carcamal,
que 'l sufragi universal
al últim será una broma
que 'l govern, astutament,
nos juga tot ganso ganso?
¿Qué me 'n dirán d' aquest manso?
Qu' es un pobret ignocent.

Ignocent es lo que 's mama
lo que l' esquerra assegura;
ignocent lo que 's figura
que 'n Sagasta té programa.
Dalt y baix, pels quatre vents,
corrent per munt y per vall,
anant a peu y a caball,
per tot veurán ignocents.

Ab la llum que han escampat
aquestos senzills relats
y ab los indubtables datos
que ara aquí 's he presentat,
queda vist ab evidència
lo que hi declarat primer,
probant que Espanya vé a ser
la terra de la ignocència.

C. GUMÀ.



A política continúa com fins aquí, més
serrana que una broma de mal género.
Mentres los uns pastejejan, los al-
tres tiran vinagre al pastel y 'l di-
moni que 'l tastí.
No falta qui venta 'l foch perque 'l
pastel s' enganxi y la pudò tregui de
la cuyna als que no volen desampararla per dignitat ni
per vergonya.

Quina ventilació que s' ha de fer per treure 'l baf
de tanta ignominia!

Quaranta-tres industrials han concorregut a l' Expo-
sicó de Boston y 39 d' ells son catalans. A no ser Cata-
lunya, Espanya quedava ben iluhida, tant que, avants
de rébres la nostra remesa, los comissaris anavan a
exclurirla, cedint a las demès nacions lo local reser-
vat a Espanya.

Catalunya ha salvat novament la dignitat espa-
nyola davant dels estrangers.

En pago de lo qual los libre-cambistas l' afavoriran
ab uns quants tractats de comers que la baldin.

Y a propòsit:

¿Cóm es que 'ls libre-cambistas madrilenys no
concorran a las exposicions?

Podrian enviarhi 'ls seus discursos, y si aixó no
bastava, algunas ampollitas de saliva, ab la següent
etiqueta:

«Saliva envenenada, molt efíca per matar indus-
trias.»

Estadística:

Durant la legislatura de 1882-83 (del 4 de Desembre
al 26 de Juliol) una mica més de mitj any, al Congrés
vàn celebrarse 164 sessions, consumintse 584 horas y
un quart de discussió. Los diputats vàn parlar 9,085
vegades.

Los taquígrafos van escriure 102,269 quartillas pèl
Diari de sessions, ó sigan 4,908,912 paraulas, y
24,544,560 lletres.

Per aixó la nació está malalta. Pateix una diarrea
oratoria, y necessita un nou régimen de vida que la
salvi.

La Vanguardia 's burla de que 'l Conde de Rius,
que torna a ficarse en política, puga destruir lo caci-
quisme creat en la provincia de Tarragona pèls Torres,
los Gays y los Cañellas.

No sé; pero en Torres, políticament, es fill del Conde
de Rius.

Veritat es que quan vá véures las alas crescudas vá
fugir del niu.

Pero que recordi una cosa, y es: que qui vá ferlo pot
desferlo.

Ja ho deya aquell mestre: Qui te fecit, te desfecit.

A todas las iglesias, per Nadal hi havia missa del
gall.

Per entrar a Santa Ana 's necessitava targeta.

—¿Porta targeta?

—No senyor.

—Donchs no 's pot entrar.

En aquest moment s' acostava un revenedor:

—Si vol targeta jo 'n tinc; pero se 'n fa a dos rals.

Lo mateix, exactament, que 'ls teatros. A la regilla
'l rétol: «Quedan despachadas todas las localidades»,
y a fora 'ls revenedors fent lo gran negoci.

¿Y aixó es la religió? ¿Y aixó es la missa del gall?

No senyors: aixó no es la missa del gall; es la missa
dels galls.

Per lo que respecta a la Catedral, lo Brusi té la
paraula:

«Al hacer gritar el mascarón del órgano, haciéndole
también abrir y cerrar los ojos y la boca, se descom-
puso el mecanismo y continuó gritando largo rato, y
como el ruido interrumpiese los divinos oficios, fué
preciso disponer que se cerrara el órgano.»

Está clar, perque fins als capellans que deyan l' ofici
'ls hi escapava 'l riure.

—' amá, deya un gendre a la seva sogra. Nadal s'
acosta ¿qué 'ns regala?

—Tinch un projecte que 'us agradará més que cap
regalo.

—¿Podré saberlo?

—Prou: penso anarmen uns quants dias, perque po-
guén passá 'l Nadal tranquils.

Un telégrama del emperador Guillermo a Humberto,
rey de Italia:

«Lo meu fill besarà la mà a la Reina y jo estich ge-
lós de aquest honor.»

Peró 'l princep no vá contentarse ab la mà, sinó que
vá besarli 'l front.

Escollin: ¿no es vritat que 'l més infim menestral de
aquí no permeteria que cap princep l' hi petonejés la
dona?

Deyan que 'l tenor Gayerre havia tret la grossa.

Peró no ha sortit confirmada la noticia. No l' ha
tret ni la necessita.

Bè prou que la treu cada vegada que canta, a mil
duros per funció.

Als Estats Units de la pell humana 'n fan petacas y
carteras.

No s' horripilin, que aquí de la pell humana 'n fan
tiretas.

Llegeixo:

«Anoche experimentó el Sr. Sagasta una fuerte ca-
lentura.»

Mentrestant que 'l temps avansa
no tenint ja res que fer,
D. Mateu sent l' anyoransa
l' anyoransa del poder.



A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

1. XARADA.—Gra-mà-ti-ca.
2. ANAGRAMA.—Brosa-Arbos-Obras.
3. MUDANSA.—Rech-Rich-Roch-Ruch.
4. TRENCA-CAPS.—Lo grà de mesch.
5. GEROGLIFICH.—Senyals al cel, treballs a la terra.

Han endevinat totes cinch solucions los ciutadans
Pere Pins, J. Nicolabís y A. M. B.; n' han endevinadas 4.
Crosbis; 3. Un Tarrasench y Miquelas; 2. Un federal y 1
no més, Si m' embrutas.



XARADA.

Veyent primera Batista
que lo seu amic Pujadas
las mudansas y xaradas
acertava al cop de vista.

l' hi vá dir:—Quarta al revés
que jo hi soch perfidiós
y may de ma tersa-dos
he total encare res.

UN TAPÉ Y F. DE T.

SINONIMIA.

Parlant de talent un dia
digué lo fill de 'n Pasqual:

—En total total total
lo taint que té Maria.

P. DE LA TARUMBA.

TRENCA-CIOSCAS.

VOL A LA RAMONA.

Formar ab aquestes lletres degudament combinadas, lo
nom de un poble de la provincia de Tarragona

DOS CARLÍFUGOS.

GEROGLIFICH.

L A I
niverl
LIJU
yo
:
I
nap
I T R
ADA

LLOPIS.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'ls ciuta-
dans Simon de Sedruol, Titella, J. M. F. de Petits, Tomas Esperabé
y Dos companys.

Las demès que no 's mencionan no 'ns serveixen com y tampoch
lo qu' envian los ciutadans Marfugas, Pioramicas, Un Misoreno, M.
P. R. Dania, No'm tochs y Esperansa Pitera.

Ciutada Crosbis: Insertarem los rombos y 'l nivell.—J. M. F. de
Petits: Idem l' acenitrato.—Simon de Sedruol: Vosté mateix se dona
la resposta pero ha de tenir present que rebem més género del que
podem consumir: insertarem alguna cosa de lo que 'ns remet: los
versos no.—Maria Boca-negra: Esta molt bé.—Nas de punta inglesa:
Publicarem alguns geroqlifichs.—B. M.: L' idea va bé, pero l' execu-
ció es molt desgallxada.—Pepet del Carril: Are está millor: pero 'ns
ha privat de insertarla'l compromís que teniam contret ab lo senyor
Codolosa.—B. R. (Vidreras): Un descamisat, (Molins de Rey), M.
M. Gironellers: Quedan complacuts.—B. P. y J. S. Varem rebre tart
la comunicació. De totes maneres denarem compte del acte.—S. T.
(Cogul): Ja que l' Esquel a va comensar, procurarem que 'n parli en
lo proxim número.



Il·lustrat ab multitud de caricaturas dels senyors
MESTRES y MOLINÉ.

Lo text pertany als principals escriptors catalans.

Tot aixó no val més que

UN ral.

Se ven en la libreria de Lopez.—Rambla del Cen-
tro, 20, y en las principals librerias y kioscos.

ALMANACHS AMERICANS DE PARET.

ab xaradas, epigramas, endevinallas y fins guisat per
las cuineras.

Gran assortit per tots los gustos y totes las fortunas.
Diviusos variats, cromos perfectes, incrustacions d' or, formas
distintas y elegants, tamanyos de totes classes y preus baratissims,
desde 1/2 rals fins a 18. Tot aixó ho trobaran en la libreria de 'n
Lopez, Rambla del mitj, 20. Vajin a veure'ls y se convencerán que
no exagerem.

VENTA AL POR MAJOR Y MENOR Als correspon-
sals s' otorgan grans rebaixas.

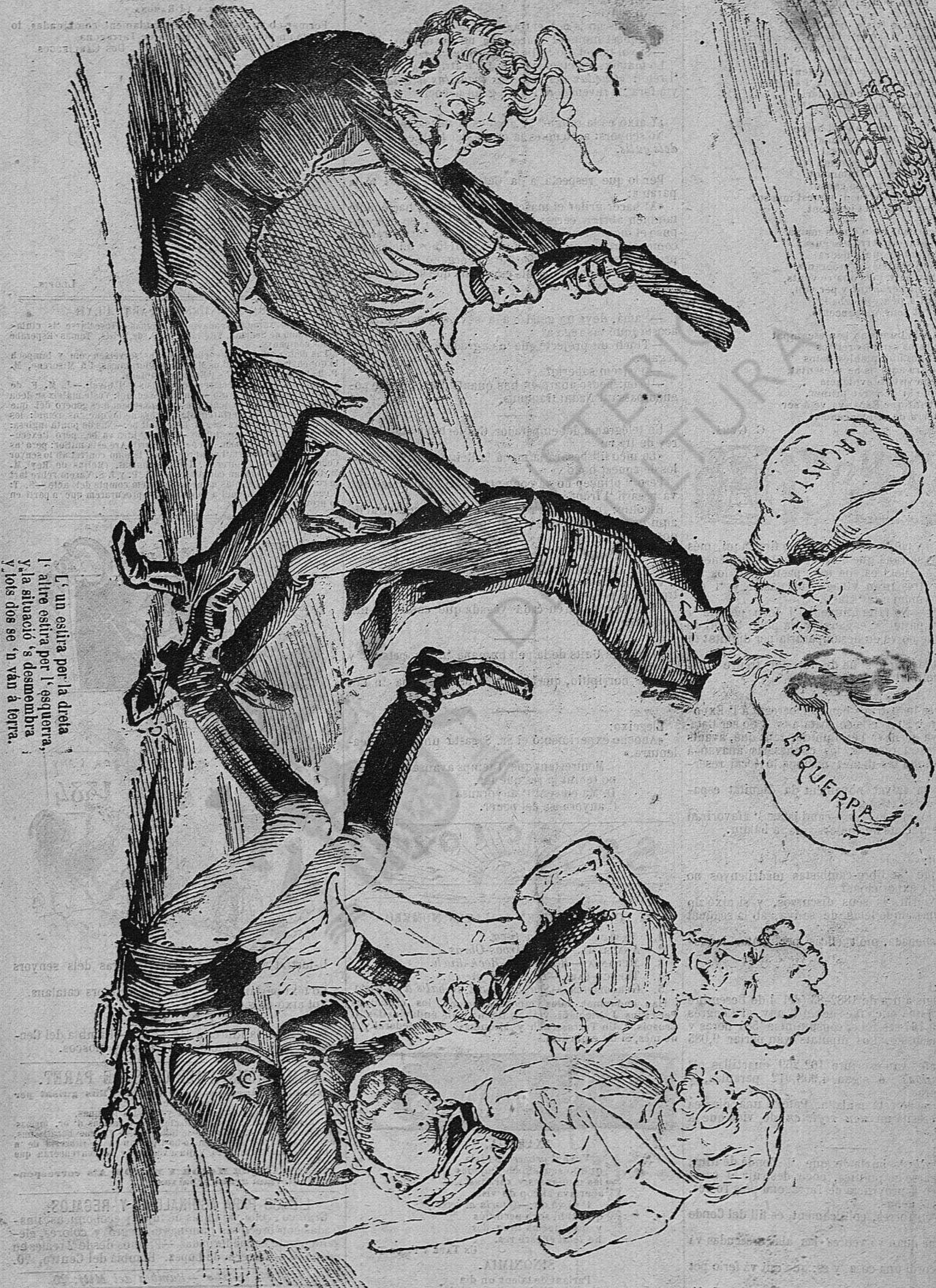
LIBROS PARA AGUINALDOS Y REGALOS.

Gran coleccion de obras de lujo y economicas ilus-
tradas con preciosas laminas en negro y colores, ele-
gantemente encuadernadas.—Precios desde 2 reales en
adelante.—Libreria de Lopez.—Rambla del Centro, 20.

LOPEZ Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Iasso Arch del Teatro 21 y 23.

LA SITUACIÓ.



L' un estira per la dreta
l' altre estira per l' esquerra,
y la situació s' desmembra
y tots dos se 'n van a terra.